

Северно Ехо

Ратникъ за демократическия говоръ

АБОНАМЕНТЪ:
За година 50 л.; за половина година 40 л.; за странство 150 л.
Реклами се приемат по обявена тарифа
всиги въ предплата.

Редакторъ: Петко Пав. Поповъ

Редакт. подпистникъ: Рена П. Попова

Отговорните предъ бъдещето

Напуштащ радикалската партия

Много бързо се изпари мнозина онзи неописуемъ възторг от чувства на признательност къмъ шепнати виновници за смъкване на дружбашки режимъ. Всенощади бъха минало-годишните юнски дни, като българският народ се радваше на едно ново освобождение, когато истинските водачи на демократията, проникнати отъ сънанието за единъ свой търховенъ дългъ, се заеха да сгруппиратъ въ една единна политическо-обществена организация здравитъ, иеститъ и доблестнитъ български синове, която организация да отговаря напълно на нуждите на народни.

Повика за сгруппиране общица — това налагало съдбонасия момент и никой не мислеше да прави крачка назадъ. Още

търховата, като съ магическа тръка, се парализираха разколническите замисли и адушиха личните домогания на неколцина, които се боеха да не бъдат развенчани съ традициите на всего златно минало.

Но, все пакъ, благоразумното наддълъжно и на 10 април утре м. година се подписа единъ протокол, възъ основа на който демократическата партия, народния говоръ заедно съ обединената такава се слеха беззнервно и образуваха формацията Демократически говоръ. Радикалната партия що възле въ него при словие, обаче, че до свикане на партийния конгресъ ще бъде ad referendum. За-
боти се трескаво за предстоящите законодателни избори, единодушието бъшо и изборната борба е изнесе съ успѣхъ.

Минаха се много дни, което подтикнаше

На повече успехъ тъ не-
могатъ да разчитатъ, за-

страната ни като че ли отмина и личното „азъ“ у мнозина, които се сметаха за „избраници“, неможа да се сломи. Повика на това „азъ“ въ тъхъ наддълъ, заглуши всичко благородно и добро и когато всредъ широките народни маси се почувства колко много е необходимо говорътъ, тъкътъ недостоенъ за тъхъ езикъ и средства се мягчатъ да злоупотребятъ съ неговата наивна довѣрчивостъ.

Днесъ, тия, които до вчера проповедваха всредъ него за сливане на демократически сили къмъ единство и говоръ, търсятъ начинъ да го скаратъ, измислятъ средства да го раздробятъ на нови безсилни партийки, за да могатъ угрътъ отново да се възползватъ отъ неговото добродушие.

Тъкъ съ именно които не зачитатъ себе си, защото вчера проповедваха едно, днесъ друго — напълно противъ на първото. А на какво тъ обосноваватъ своите противоречия? За какво ратуватъ? За вишиятъ интереси на страната ли?

Не! Отстъпленето, което тъ правятъ е продиктувано само отъ лични задължения и шефски честолюбия, тъкътъ много присъщи на партийните водачи отъ нашата политическа действителност.

Връбето на фердинандовщина, обаче, е погребено. Новото време налага нови методи за управление и затова онези, които се напричатъ разколници, ще иматъ превърженци само въ лицето на тези, на които е мяжно да скъсатъ съвръзките на своето политическо минало.

Печална българска политическа действителност!

Плевенската радикална организация е единна. За разцепление въ нея и дума не може да става.

Въ редакцията ни се получи следната декларация:

Долуподписанитъ граждани на гр. Плевен, досегашни членове на Радикалната партия, като преценяваме последните политически събития на страната следъ 9 юни 1923 г. и като взимаме посока отъ политическия режимъ отъ тази дата, имайки предъ видъ и политическата и гражданската култура на болшинството отъ българската избирателна маса, намиратъ:

a) За наложително и крайно необходимо обособяването на близките по партийни програми и разбирания политически групировки въ страната въ по малко но по силни групи. Това е наложително защото:

a) По съставъ досегашните партийни групировки няматъ осезателна нѣкаква разлика — става дума за социаленъ съставъ на членовете имъ;

b) Разликата въ идеологията и манталитета на близките по политически партити се изразява въ гледищата на лицата що стоятъ начело на тъзи партити; въ широката маса нѣма подобна разлика;

щото съ своето десетъ месечно въжеиграчество тъ опровергава на народа. Тъ първи го потихнаха къмъ обединение и днесъ останаха съзнателни отъ своятъ позиции тъ се опитватъ да хвърлятъ всредъ него ябълката на раздора.

Българският народъ, следъ толкова преживени тежки катастрофи, следъ единъ разрушителенъ режимъ, жадува за мирно творчество и спокойни дни. Това нека се запомни добре отъ онези, които искатъ да го подхвърлятъ въ нови междупартийни борби, защото само темъ се пада голъмата отговорност предъ бъдещето на страната.

Българският народъ, следъ толкова преживени тежки катастрофи, следъ единъ разрушителенъ режимъ, жадува за мирно творчество и спокойни дни. Това нека се запомни добре отъ онези, които искатъ да го подхвърлятъ въ нови междупартийни борби, защото само темъ се пада голъмата отговорност предъ бъдещето на страната.

Печална българска политическа действителност!

Петко Пав. Поповъ

Изъ в. „Радикалъ“.

в) Необходимо е да се тури началото на единъ правителъ парламентаренъ животъ на настъпващо, какъто до сега не съществува;

г) Крайно наложително по-

литически групировки въ настъ-

прастанатъ да бъдатъ коте-

ри и съ своята борба да събъ-

реждатъ на страната и на демократизма.

Идеологията на новата партия

е също, дали

то се ползва съ народното до-

върие и дали има много още

привържаници на ония тъмни

и разрушителни елементи, ко-

то носятъ неизвестната участъ

на народъ.

Само три седмици ни делатъ

до 4 май, денът въ който ще

се произведатъ изборите за

окръжни съветници. Тъзи из-

бори, въ които ще се избиратъ

представители за малкитъ ок-

ръжни парламенти, съзестор

и отъ голъмъ значение за Бъл-

гария предъ външния светъ.

Отъ тъхъ ще се види доколко

правителството е също, дали

то се обосновава отъ сътънеш-

ното на силиятъ въ нея.

Съзлането въ Сговора на Демо-

кратическата партия, за всъ

кико, че предомнира еле-

ментъ тамъ ще бъдатъ съми-

шленици на Демократичес-

ката партия.

Ето защо, на всички добъръ

и честенъ гражданинъ, който

ратува за доброто на тая стра-

на и желаетъ пълътъ миръ и

порядъкъ, се налага дълъгъ да

засили дългото на народъ

и също, дали

то съзиждането на

народъ и съзиждането на

